

Měsíčník obce Troubelice

ročník 20, číslo 4, duben 2022 /vydán 14. 4. 2022/

CITÁT NA ÚVOD

Co si o sobě myslíš Ty, je mnohem důležitější než to, co si o Tobě myslí ostatní.

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

jakoby to bylo včera, když jsme jako hoši s červenými tvářemi poštipávanými ranním chladem a mozoly na ruku od klapačů, který vyrobil táta, nebo se dědil po předchozích generacích, tvořili skupinky na různých místech našich obcí, abychom v pravidelných intervalech právě se zmiňovaným dřevěným nástrojem v ruce procházeli po cestách kolem našich obydlí. A hlavně, aby hluk těchto nástrojů, který byl doprovázený povelu: „raz, dva, tři, čtyři,“ symbolicky upozornil na velikonoční svátky. Konečně si letos bez jakýchkoli omezení užijeme Velikonoc a musíme doufat, že hluk klapačů i letos probudí tolik očekávané nejkrásnější období v roce – JARO, které již astronomicky začalo.

Aprílové počasí snad dá brzy prostor jarnímu slunci, zpěvu ptáků, vůni prvních květů a zelenému koberci trávy. S probouzejícím se jarem nás rovněž čeká nelehký jarní úklid jak domovů a zahrad, tak i prostranství před domy. Spousta občanů již tento úklid zvládla, na mnohé ještě čeká a rovněž sama obec má před sebou spoustu práce a pomoc každého z Vás jí tuto nezávidění hodnou práci ulehčí. Bohužel jsou mezi námi i takoví občané, kteří prohlásí: „Proč bych to dělal, vždyť je to obecní!“ Ale takových není mnoho. Všem

těm, kteří obci svou prací a ostatní činností pomáhají, velice děkuji a jsem rád, že si uvědomují, že žijí v obci, na kterou jsou hrdí a záleží jim na tom, jaký má vzhled a jak je celoročně upravená. Dále bych rád upozornil na obecně závaznou vyhlášku obce Troubelice č. 1/2009 o veřejném pořádku a udržování čistoty v územním obvodu obce Troubelice. Víím, že na tento právní předpis obce upozorňují již poněkoličkáte, ale i přesto je některými občany porušován. Stále parkují auta na veřejných prostranstvích, i když je to zakázáno, lidé neuklízí po svých čtyřnohých miláčcích exkrementy, které, nejen z uličky do školky, způsobují dětem a rodičům noční můru, a v horším případě volně pobíhající psi, kteří utíkají svým majitelům, občany děsí. Je důležité uvědomit si, že každý občan má ve vztahu k obci svá práva, ale také povinnosti. Prosím, aby se každý zamyslel nad těmito řádky.

Vážení občané, závěrem dubnového úvodního slova mi dovoluete, abych Vám všem popřál krásné Velikonoce, ve zdraví prožité jarní dny plné energie, které Vám vykouzlí zázračný úsměv na tváři. A opatrujte se prosím.

S úctou Ondřej PLAČKO, starosta

VEŘEJNÁ SBÍRKA NA POŘÍZENÍ OPONY PRO OBEC TROUBELICE

Vážení spoluobčané, na myšlenku, která nás vedla k uspořádání veřejné sbírky na pořízení opony do našeho nově budovaného Polyfunkčního komunitního centra Troubelice, nás přivedla nejen historicky známá sbírka občanů naší země na oponu Národního divadla v Praze a také písemně doložené lokální sbírky na výstavbu kulturních a sportovních zázemí, či hasičského vybavení v našich obcích, ale také časté dotazy Vás občanů na možnost příspěví právě na novostavbu našeho kulturního zázemí, které v obci již několik let chybí. Z tohoto důvodu se zastupitelstvo obce rozhodlo uspořádat tuto zmíněnou sbírku i přes to, že dnešní doba je po všech stránkách složitá a nejistá. Jak se ovšem říká, život jde dál a jistě všichni věříme, že bude lépe a je pravdou, že by nás jednou mrzelo, že jsme tuto sbírku neuspořádali a nedopřáli tak našim občanům, kterým na tomto dobrovolném činu zaleží a budou na něho hrdí, a kteří chtějí na místě nově vznikajícího veřejného prostoru kulturního sálu, zanechat odkaz dalším generacím, touto formou přispět.

Veřejná sbírka je dobrovolná, je oficiálně povolená Olomouckým krajem a je na ni zřízen transparentní účet u renovované banky s tím, že sbírka bude po jejím ukončení řádně vyúčtována. Jak do sbírky na oponu přispět? Je to možné dvěma způsoby. Zasláním dobrovolné částky na níže uvedený transparentní sbírkový účet, nebo osobním vkladem, prostřednictvím pokladny, přímo na obci Troubelice, a to v provozní dobu. Sběrka bude ukončena 31. 8. 2022. Pokud do zprávy pro příjemce uvedete příjmení a jméno, popř. číslo popisné bydliště, bude tento údaj veřejně použit v seznamu dárců.

Děkujeme!

Za zastupitelstvo obce Ondřej Plačko, starosta

Transparentní účet:

123–6303340237/0100, Komerční banka, a.s.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubilea v dubnu:

GREGOROVÁ Růžena, Troubelice	92 let	PÍRKOVÁ Dagmar, Troubelice	74 let
NAVRÁTILOVÁ Věra, Troubelice	91 let	VYMAZAL Alois, Troubelice	74 let
BARTÁKOVÁ Štěpánka, Troubelice	86 let	MÁNKOVÁ Věra, Troubelice	74 let
UTĚŠENÝ Antonín, Troubelice	85 let	AUJESKÝ Jiří, Troubelice	72 let
BRADA Jan, Troubelice	85 let	PLAČKO Ondřej, Troubelice	72 let
FILIPOVÁ Růžena, Troubelice	82 let	BUDAŘOVÁ Alena, Dědinka	71 let
BABUTZKÁ Marie, Troubelice	82 let	POŠTULKA Antonín, Troubelice	71 let
KAUEROVÁ Gisela, Troubelice	78 let	WEIGLOVÁ Milada, Pískov	70 let
Mgr. HULA Vladimír, Troubelice	78 let	VOJÁČEK Vojtěch, Troubelice	70 let
Mgr. MÁNEK Květoslav, Troubelice	78 let	ČERNÁ Eva, Troubelice	60 let
HASNÍK Jiří, Troubelice	77 let	KRÁL Zbyněk, Lazce	60 let
SOLOVSKÁ Radomila, Troubelice	76 let	KROPÁČOVÁ Hana, Troubelice	55 let
FUCHS Stanislav, Pískov	76 let	ZACHRDLOVÁ Jana, Troubelice	55 let
STRNADELOVÁ Ludmila, Pískov	75 let	PUROVÁ Jitka, Dědinka	55 let
KRÁLOVÁ Jaroslava, Troubelice	75 let	DOHNÁLKOVÁ Květa, Troubelice	50 let
SUCHOMELOVÁ Hedvika, Troubelice	74 let		

Všem jubilantům přejeme spoustu úspěchů, hodně štěstí a lásky a hlavně pevné zdraví.

Narodila se:

HERMANOVÁ Viktorie, Troubelice

Novému občánkovi přejeme hodně štěstí, zdraví a krásné bezstarostné dětství.

POZVÁNKY NA KULTURNÍ AKCE

Obec Troubelice ve spolupráci s kulturním centrem ARS BELLA Vás zve na koncert s názvem

Zámecká hudební kratochvíle

Martin Hroch (cembalo) a Ludmila Netolická (housle),

který se uskuteční v neděli 24. 4. 2022 v 10.00 hodin v Restauraci Hanačka Troubelice.

a dále Vás zve na

Koncert Jiřího Bárty (violoncello) a Terezy Fialové (klavír),

který se uskuteční v neděli 8. 5. 2022 v 10.00 hodin v Restauraci Hanačka Troubelice.

Spolek pro děti Troubelice, z.s. Vás srdečně zve na

VIII. TROUBELSKÝ SLET ČARODĚJNIC,

který se koná v sobotu 30. dubna 2022 od 16.00 hodin na hasičském areálu v Troubelicích.

Jsou připraveny soutěže pro děti, tombola, občerstvení, maso z udírny, makrely.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Orel jednota Troubelice Vás srdečně zve na tradiční

OSLAVU DNE MATEK,

která se koná v neděli 8. května 2022 od 14:30 hodin v Orlovně Troubelice.

Dále pro Vás připravujeme:

21. 5. **Výtvarný kurz Harmonie barev a čtyři živly – suchý pastel** – přihlásit se lze na telefonu 728 117 941
27. 5. **Oslava 50 let od otevření Základní školy Troubelice** – od 16.00 hodin v areálu ZŠ Troubelice
5. 6. **Koncert Mucha trio** – od 10.00 hodin v Restauraci Hanačka Troubelice
8. 6. **Den seniorů** – od 13.30 hodin v Restauraci Hanačka Troubelice

Podrobnější informace k akcím uvedeme v následujících vydání zpravodaje.

Z NAŠÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY

Zápis dětí do Mateřské školy Troubelice

Zápis nových dětí do mateřské školy pro školní rok 2022/2023 se bude konat v rámci Dne otevřených dveří

v pondělí 2. května 2022, v době 9.30 – 11.00 a 16.00 – 17.00 hodin v Mateřské škole Troubelice.

Veškeré informace a dokumenty potřebné k zápisu najdete na www.skolka.troubelice.cz. Na Vás i Vaše děti se ve školce těšíme.

Zdeňka VOJÁČKOVÁ, ředitelka MŠ Troubelice

POZVÁNKA NA PIETNÍ AKCI

Obec Troubelice ve spolupráci se sbory dobrovolných hasičů pořádá v sobotu 7. května 2022

UCTĚNÍ PAMÁTKY PADLÝCH

na počest 77. výročí osvobození naší země od fašismu.

V 10:00 hodin bude uctěna jejich památka u pomníku padlých na křižovatce v Troubelicích.

Přijďte společně s námi uctít památku těch, kteří položili život pro další generace.

Z HISTORIE

V následujícím měsíci si celá republika připomene 77. výročí osvobození naší země od fašismu a uctí památku těch, kteří během dlouhých válečných let umírali, ať už ve vojenských uniformách, vězeňských mundúrech nebo v civilních šatech se vzkazem, že nikdy nezapomeneme! V souvislosti s tímto smutným výročím si dovoluujeme připomenout tragédii, která se dotkla přímo občanů naší obce a obcí okolních.

ZEMŘELI, ABY LID ŽIL

Bratrušovská tragédie před úsvitem svobody

Od roku 1942 působilo v Troubelicích a okolí ilegální Národní sdružení československých vlastenců s centrem v Zábřehu. Na jaře roku 1944 byla tato organizace prozrazena a řada jejích členů byla zatčena a internována šumperským gestapem. Někteří občané byli uvězněni, dalším příslušníkům této ilegální organizace se však před zatčením podařilo uniknout a skrýt se. Někteří z nich se později připojili k jiným odbojovým organizacím a partyzánům. Skupině mužů z českých obcí zejména z Troubelic, Pískova, Králové, Dolních Studének a Bludova se podařilo pokračovat v odbojové činnosti až do počátku jara 1945. Tehdy byli zaměstnáni v Šumperku v opravě vojenských vozidel u Němce Ernsta Burischka.

Protože se z opravy vojenských vozidel, tzv. robotárny, ztrácely zbraně a střelivo, nachystal německý podnikatel Burischka ve své dílně past. V bedně na opravovaném nákladním autě vyměnil zbraně za cihly a při nočním pokusu o krádež byl člen odboje gestapem zadržen. Následně došlo k zatčení dalších hrdinů této skupiny.

Bezprostředně po skončení druhé světové války se začaly rodiny šestnácti vězňů ze šumperské robotárny ptát, kde se jejich manželé, synové, otcové nacházejí, protože od konce března roku 1945 nebylo o nich žádných zpráv. Mnozí tušili nejhorší, jiní doufali a věřili, že se se svými milými opět shledají.

V průběhu nastoleného pátrání vedly první stopy do úřadovny šumperského

gestapa, která se nacházela naproti dnešnímu kinu Oko na Masarykově náměstí. Na řadě ohořelých papírů s telegramy figurovalo jméno Prellberg, nikdo však netušil, o koho jde. Mezi všemožnými lejstry se objevil i rozkaz z 30. března 1945 k propuštění z vazby těchto vězňů: Oldřich Dušek, Miroslav Jurka, Bohumír Kovář, František Kovář, František Langer, Rudolf Otevřel, Jan Polák, Jaromír Spurný, Oldřich Spurný, Arnošt Stryk, Adolf Schwarzer, Josef Utěšený ml., Josef Utěšený st., Jan Vítek, Miloslav Vítek a Antonín Vlček.

Žádný z těchto mužů se ale domů nevrátil. A když se ještě před konce války příbuzní na gestapu ptali, kde jsou, většinou se dočkali jen klamných a vyhýbavých odpovědí.

"Pokud se pamatují, bylo při mé návštěvě na gestapu na Bílou sobotu 31. března 1945 v celé budově nebývale rušno. Všude stálo mnoho esesáků v uniformách a většinou byli podnapilí. Když jsem se tázala gestapáka Hufera, proč můj manžel a syn byli zatčeni, odpověděl Hufere: „Váš muž a syn dodávali trhací látky na vyhození vlaku u Hanušovic a za to půjde hlava dolů! Není Vám to dost?“ Celá zoufalá jsem sešla dolů na dvůr budovy, kde jsem uviděla muže, který čistil auto. Byl to polský vězeň, který mně řekl, že vězni z Troubelic byli toho dne odvezeni v časných ranních hodinách nákladním autem, které čistí. Na dotaz, kam auto jelo, odpověděl, že to nebylo daleko, protože se auto vrátilo kolem šesté hodiny ráno, tedy asi dvě hodiny po odjezdu. Rovněž mi řekl, že auto bylo po návratu umazáno a on ještě se dvěma vězni musel auto čistit, protože na něm byla krev."

Paní Utěšená, manželka a matka zavražděného Josefa Utěšeného st. a ml.

Národní bezpečnost zahájila intenzivní pátrání po nezvěstných, současně ale pátrala i po uprchlých gestapácích. Pracovníkům bezpečnosti se podařilo vypátrat některé dozorce z robotárny z doby okupace, ale ti o ničem konkrétním nevěděli. Při výslechu pouze naznačili, že 31. března 1945 odjelo auto s vrchním dozorcem Lukášem mimo Šumperk, kde proběhlo nějaké kopání. Tyto nejasné okolnosti vedly k vyhlášení pátrání v policejním věstníku. Pokračovalo i pátrání po bývalých gestapácích v internačních střediscích pro Němce.

Z mrtvého bodu vyvedla bezpečnostní pracovníky jistá Brunhilda Puschmannová, jež na gestapu pracovala dříve jako sekretářka. Udala, že oněch šestnáct pohřešovaných bylo popraveno a že Prellberg byl velitelem šumperského

gestapa a dala jim i jeho fotografii. Není bez zajímavosti, že bývala Prellbergovou milenkou.

Na rozeslaný fonogram s popisem Prellberga brzy odpověděl Liberec, že v tamější věznicí se nachází jistý Hans Ulbrich, na kterého se popis hodí. Po dalším výslechu Puschmannová dosvědčila, že Ulbrich je falešná identita Prellberga. V polovině ledna 1946 se vydali členové šumperské národní bezpečnosti do Liberce, kde Prellberga malou lstí ztotožnili a zajistili. Bezprostředně po příjezdu do Šumperka byl zavezen na místo činu, kde identifikoval místo hromadného hrobu.

Exhumační práce proběhly 16. a 17. ledna 1946. Hromadný hrob se nacházel na náspu na konci areálu bratrušovské střelnice, který sloužil k zachytávání

zbloudilých střel. V odkrytém hrobě bylo mnoho krve, která se ani nestačila vsáknout do země. 18. ledna 1946 soudní komise ohledala všechna těla a jako příčinu smrti určila střelnou ránu do týlu hlavy. Některé mrtvoly měly lebky a čelisti roztříštěné. Exhumaci musel přihlížet i sám strážce této zákeřné vraždy Wilhelm Prellberg.

Kdo byli a proč se šestnáct mužů ze Šumperska stalo oběťmi této hrozné vraždy? Jaké praktiky při výsleších používali příslušníci gestapa? Co byli gestapáci zač a kdo byl ve skutečnosti odpovědný za zavraždění šestnácti mužů? To vše a mnohem více se dočtete v knize Miroslava Zapletala „Na úsvitě svobody. Bratrušovská tragédie 31. března 1945“, kterou si můžete zdarma stáhnout v online PDF verzi na webu www.bratrusovskatragedie.cz.

Zdroj: Ing. Zdeněk Pavlík, Troubelice a web www.bratrusovskatragedie.cz

Něco o Trpinkách

Části obce Troubelice na horním konci se říká Trpinky. Název zřejmě vznikl z výrazu "někoho trpěti". V 18. století byl začátek obce Troubelice u dnešního prvního mostu, kde se nachází dům číslo 1 (u Nevěřilů). Číslování domů se totiž v českých krajích provádělo na příkaz Marie Terezie a většinou bylo ukončeno v roce 1770. Číslování se provádělo tak, že začínalo po pravé straně cesty, po které přijížděla vrchnost. Troubelice tehdy patřily k Úsovskému panství, proto dostal číslo 1 první dům, který tehdy stál po pravé straně cesty od Úsova (Pískova). Číslování pokračovalo po pořádku (rychta měla číslo 22) až na tehdejší konec vesnice, k poslednímu mostu na dolním konci a potom pokračovalo číslování domů strojících po levé straně cesty zase zpět až na horní konec. Poslední číslo 95 dostal tehdy dům Wernerů později Hamplův grunt. Z toho můžeme usuzovat, že všechny tyto domy existovaly již v 18. století. Později se stavěly domy v tak zvaných prolukách - na volných pozemcích mezi existujícími domy. Obchod u Dušků byl dům č. 100, obecná škola č. 144, hostinec u Dokoupilů č. 156. Na horním konci Troubelice na svahu pod Račůvkou mezi železniční tratí a potokem Selka* se začaly stavět malé, velmi skromné domečky, často doslova natlačené na sebe. Domečky tam byly "trpěné" a tak zřejmě vznikl název Trpinky pro celou tuto část obce. Když budete vzpomínat čísla popisná těchto malých domečků, všechna byla o dost vyšší než 100: 114 u Dušků, 117 Bedřich Pavlík, 118 Vavřín Pavlík, 120 Kyselý, 128 u Niklů, 129 Vepříkovi, 132 Šmídovi, 133 Maulerovi, 134 Ulmanovi, 135 Vlček Leopold, 136 Schwarz (později Černý), 144 Urbáškovi, 149 Balcárkovi, 173 Drlíkovi a ještě mnoho jiných. Domečky byly malé, ale bydlely v nich velké rodiny. Tátové většinou pracovali na dráze, u zedníků, v lomu, jako cestáři (to bylo tehdy zvláštní povolání), byli mezi nimi i ševci, holiči a zahradníci. Mámy v létě pracovaly u sedláků, v zimě chodily drát peří - odírat (to si dnes již také málokdo umí představit). V každém domečku měli kozu, někdy i dvě. Kozí mléko byla důležitá část stravy. Tráva pro kozy se kosila na březích potoka, každý příkop byl vykosěn. Trávu a seno nosily ženy domů na zádech svázané ve speciálních plachtách s popruhy - v trávnicích. Na podzim děti vodily kozy pást na sklizená pole. To bylo velmi zajímavé období. Kozy se pásly, kluci dělali ohýnky z bramborové natě, sem tam se upekla v popelu i nějaká v zemi zapomenutá brambora. Kouzelná vůně kouře z těch ohýnků se mně vybavuje každý podzim. Když se začalo stmívat, hnaly děti kozy domů, vlastně je ani hnát nemusely, šly samy. Je zajímavé, že každá kozička věděla, do kterých vrátek patří, kam má jít. Koncem zimy se kozám narodila kůzlátka, která potom byla pochoutkou o Velikonocích, někdy se prodala, protože peněz nikdy nebylo dost. V létě se dalo přivydělat sběrem borůvek. Na borůvky se chodilo do Kárníku, na Kočičí skalku, do Farského lesa u Hradečné i na Bradlo. Po žních se také chodilo "na klásky". Dnes, když o žních projede po pšeničném poli kombajn, nikde žádný klásek nezůstane. Tehdy byl nejvyšším stupněm mechanizace samovazač. Svázané snopy obilí se stavěly do panáků nebo mandelů, svázely se do stodol a teprve na dvoře statku nebo ve stodole se obilí mlátilo. Na poli zůstala spousta klásků, které potom děti sbíraly do kytiček a nosily domů slepičkám. Prakticky ve všech rodinách v Trpinkách bylo mnoho dětí. Snad nejpočetnější rodinu - 8 dětí, měl zahradník Petřík. Jeho hoši byli velcí, urostlí a šikovní. Mnozí z vás jistě dodnes jezdí do Uničova do Petříkova zahradnictví pro přísadu, pro macešky a muškáty. František Petřík, zakladatel tohoto zahradnictví, byl právě původem z Trpinek a s "Troubelanty" si vždycky rád popovídal a vzpomínal. Nyní vás tam obsluhuje jeho syn. Pravnuk trpinského zahradníka Dalibor, si na sídlišti postavil roubenku a na koni jezdí po okolí i do dalekých krajů. Má krásná videa na YouTube a psali o něm v novinách. Navštívil ho dokonce i světoznámý rybář Jakub Wagner.

Úplně na začátku Trpinek, ještě před mostem hned za Pospíšilovou cukrárnou, měli chaloupku Matonovi. Byla to malá chaloupka, ale jako malovaná. Matonovi neměli děti, ale u nich doma i tam, kam přišli, bývalo vždycky veselo. V jejich světničce jako v jediné si pamatuji zajímavý trámový strop, u nikoho jiného jsem se s takovým stropem nesetkala. A na stěně u kamen měla "Matonka" vždycky pověšenou naškrobenou modrobílou vyšivanou "kuchařku" s jednoduchým, vkusným vzorem a nějakým pořekadlem.

Za potokem po pravé straně silnice stávala Duškova došková chaloupka, přes potok k ní vedl most, na jehož povrchu nebyl ani beton ani asfalt, ale 4 velké silné pláty břidlice. V chaloupce vyrostlo začátkem 20. století 6 kluků a měli jednu sestru (provdaná byla Manetová), jeden z nich ve dvacátých letech odjel za výdělkem do Ameriky. Pamatuji si, jak se brzy po válce objevil v Troubelicích ve světlém obleku, s širokým kloboukem. Zřejmě se mu dařilo dobře, rodině občas z Ameriky posílal i balíčky. V původní doškové chaloupce potom žila rodina jeho bratra, ševce Duška, který měl také 6 dětí, to již byli naši vrstevníci. Nejstarší - Pepík vystudoval Obchodní akademii v Šumperku, na studium si přivydělával hraním s dechovým orchestrem na plesech, zábavách, svatbách i pohřbech. Profesori ve škole již věděli, že v pondělí nesmí Pepíka vyvolávat, že není připravený, protože je po sobotní a nedělní "hudební směně" unavený. Třetí syn - Jan si postavil pěkný velký dům kousek od rodné chaloupky a na místě té původní chaloupky dnes stojí pěkný nový domek Tomáše Ďuriše, který je snad již pátým pokolením původních "trpiňáků" - Urbášků. Na druhé straně potoka si zase postavil krásný velký dům Vojta Dušek, ale to byla rodina jiných Dušků. Dům je pěkně opravený, ale nyní již má jiného majitele. Celkově se Trpinky změnilly opravdu k nepoznání - na místě nejhudší části obce vyrostla čtvrt' výstavních domů, u kterých stojí drahá auta. A zůstalo jenom málo těch, kteří si pamatují, jak se žilo v těch starých malých chaloupkách.

Ještě bych ráda uvedla jednu smutnou vzpomínku, tu však znám pouze z vyprávění. Začátkem třicátých let minulého století se vdávala Lída Hanáková (provdaná Vendlová). Bydlela ve velmi malém domečku, který stál na místě, kde dnes stojí dům Peškových. Její bratr Vojtěch Hanák byl na vojně letcem a s kamarádem se rozhodli, že v den svatby nevěstě shodí z letadla kytku přímo na dvorek u chaloupky. Přiletěli z Olomouce, nad Trpinkami se však spustili příliš nízkou a letadlem zavadili o vršky olší, které rostly kousek nad jejich domečkem. Letadlo začalo hořet, oni stačili ještě přeletět přes obytnou část a zřítili se na pole - na "příhrazku" mezi Orlovnou a hřbitovem. Oba uhořeli. Vrátil se však k dalším veselejším vzpomínkám a to je především zimní sáňkování. V zimě bývalo dost sněhu a stráně Račůvky nad Trpinkami byly pro sáňkování jako stvořené. Nebezpečné bylo pouze to, že když se sánky pořádně rozjely, dojely z kopce až na železniční koleje, ale našťastí se nikomu nikdy nic nestalo. Vlak po těchto kolejích přece jen moc často nejezdil. A když nebyl sníh, ale mrzlo, to zase plno dětí vesele bruslilo nebo se pouze v botách klouzalo na ledě zamrzlého potoka až na "brodídko". My jsme tehdy neseděli celé dny u počítačů a chytrých telefonů jako dnešní děti.

Milada Hašková

Střípky vzpomínek o Trpinkách jsem sbírala společně s paní Drahou Weiglovou (roz. Drlíkovou) a s panem Rudou Urbáškem

* Selka - to není chyba, náš potok, pramenící u Pískova, se tehdy skutečně i v mapách jmenoval Selka a až za Troubelicemi směrem k Lazcům vtékal do říčky Lukavice. Dnes je ve všech mapách, včetně Googlu, uveden nový název potoka - Lukavice. Nepodařilo se mně zjistit proč se Selka přejmenovala na Lukavici, ale ono to tak bývá. Když se hledaly prameny Nilu a Amazonky, některá původní jména řek (pramenů) se také změnila.